



ת"פ (קריות) 66268-02-24 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (קריות) 66268-02-24 - מדינת ישראל נ' פלונישלו קריות

ת"פ (קריות) 66268-02-24

מדינת ישראל

נגד

פלוני

בית משפט השלום בקריות

[22.07.2024]

כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית בעבירת תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין; ופגיעה בפרטיות, לפי סעיף 2(1)+בסעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום היו הנאשם והמתלוננת גרושים מספר חודשים, לאחר עשר שנות נישואים ולהם ארבעה ילדים בגילאי 5-9. במועד זה למתלוננת היה בן זוג (להלן - בן הזוג). ביום 22.2.24 הגיע הנאשם לבית המתלוננת וביקש לשוחח עמה. בתחילה סירבה המתלוננת לפתוח את הדלת ולבסוף השיבה לנאשם שידברו בהמשך. לאחר כחצי שעה יצאה המתלוננת מביתה, בסברה שהנאשם כבר עזב את המקום, אך האחרון המתין לה בקומה שמעל דירתה וביקש לשוחח איתה. המתלוננת הודיעה לנאשם על סירובה לשוחח עמו אך הוא המשיך ללכת אחריה. בשלב זה, דרכיהם של השניים נפרדו לזמן קצר, אך בהמשך, הגיח הנאשם מול רכבה של המתלוננת, מנע את המשך נסיעתה ושוב ביקש לשוחח עמה. בתגובה צילמה המתלוננת את הנאשם ושלחה את הסרטון לבן זוגה, שהעבירו לבן הזוג של אחותה (להלן - המתלונן). המתלוננת פנתה לנאשם והבהירה כי אינה מעוניינת בקשר עמו והוא בתגובה התיישב על מכסה המנוע של רכבה ואמר כי הוא אינו מעוניין שיהיה לה בן זוג ולא יקבל זאת. בנוסף איים עליה באומרו "אם אני אראה את [בן הזוג] נכנס לבית שלך אני ארצח אותו ואותך". המתלוננת ניסתה לעזוב את המקום בנסיעה אך הנאשם קפץ על מכסה המנוע של רכב המתלוננת על מנת למנוע את המשך נסיעתה. בשלב זה הגיע המתלונן למקום על מנת לסייע לה והנאשם נצמד לגופו ובעודו אחוז חפץ חד הנחזה להיות מברג איים עליו באומרו "אתה חושב שאתה עבריין אני אביא לך ערבים עבריינים".

2. כתב האישום מפרט אירוע נוסף מיום 16.2.24 בו בעת שריצה הנאשם עונש מאסר הוא התקשר אל המתלוננת, ניבל את פיו ואיים עליה באומרו, בין היתר: "עוד פעם אחת בגלל מישהו מהמשפחה שלכם אני מזיין אותכם בתחת, אני יושב פה 11 חודש מישהו מסתכל עליי"; "צוחקת לי בפנים, מי את בכלל שלא תחזרי אליי ושלא תתני לי צ'אנס...את צריכה לירוק על המשפחה שלך וללכת איתי יד ביד"; "... אני בוכה כל יום וחושב עלייך... ואוהב אותך ורוצה אותך... אני עומד למות כבר גם ככה גם ככה אני סובל.. אם עוד פעם תהרסו לי את החיים תמות נפשי עם פלישתים.. אני לא רוצה שרחל תשכב עם גברים, תתנשק עם גברים, אני לא רוצה, אני רוצה לשמור על הכבוד שלך... אני רוצה אותך לעצמי... ביום שאני ארצה ללכת איתכם בדרך רעה של אויב אתם תיגמרו... אוי ואבוי על הראש שלכם... אני יודע שזה חולני מה שאני אומר עכשיו אבל אני בא לי להקיא ולמות ולדקור את עצמי בלב שאני אדע שמישהו אחר שוכב איתך או מתנשק איתך... ביום שאני אדע שמישהו אחר מנשק אותך או מזדיין איתך אני אדקור את עצמי בלב... אני רגיש לגוף שלך אני רגיש ללב שלך אני מתגעגע לגוף שלך וללב שלך". את הדברים האחרונים אמר הנאשם תוך שהוא בוכה.

חוות דעת פסיכיאטרית

3. טרם המענה לכתב האישום, נעתרתי לבקשת ההגנה והפניתי את הנאשם לבדיקה פסיכיאטרית. בחוות הדעת פורטו בהרחבה נסיבות חייו של הנאשם ומטעמים של צנעת הפרט לא ארחיב בהם. בתמצית ייאמר כי הנאשם כבן 29, גרוש ואב לארבעה ילדים, מוכר למערכת הפסיכיאטרית מגיל צעיר עם תלונות על שינויים במצב הרוח וחרדות. בהליך קודם (4/23) נבדק הנאשם אך לא הייתה עדות לקיום מצב פסיכוטי פעיל או הפרעה אפקטיבית מאג'ורית. למסקנה דומה הגיע עורך חוות הדעת אף בבדיקה הנוכחית וצוין אפוא שהנאשם כשיר לעמוד לדין. טיעוני הצדדים לעונש והראיות

4. אמו של הנאשם העידה לעונש ולמעשה דבריה היו פניה אל הנאשם תוך תחינה שיטפל בעצמו וירפה מהמתלוננת.

5. ב"כ המאשימה הגיש טיעון כתוב והוסיף טיעונים על פה בהם הודגשו הערכים המוגנים שנפגעו, חומרת האירוע ומדיניות הענישה. צוין כי חלק מהעבירות בוצעו בעוד הנאשם אסיר מה שמעיד על מסוכנותו הגבוהה. ביחס למתחם הענישה נטען כי הוא נע בין 24-48 חודשי מאסר בפועל. נטען כי המתלוננת בחרה שלא להעיד ועמדתה היא שהנאשם זקוק לטיפול. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם נטען כי לאור העבר הרלוונטי יש להטיל מאסר בן 28 חודשים, להפעיל את המאסר המותנה במצטבר בצירוף ענישה נלווית.

6. ב"כ הנאשם טען כי מדובר בעבירות ברף חומרה נמוך וכי לא נגרמו למתלוננת חבלות. הוצע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל. ההגנה הדגישה את הודאתו של הנאשם ואת נסיבות חייו וטענה כי עברו הפלילי קל יחסית וכולל הרשעה יחידה בעבירות כלפי המתלוננת. לאור כל זאת עתרה ההגנה להסתפק בעונש מאסר בן מספר חודשים.

7. הנאשם בדברו האחרון תאר בהרחבה את רצונו לשוב ולנהל חיי שגרה תקינים, לגדל את ילדיו ולדאוג לצרכיהם. כן תאר את מערכת היחסים עם המתלוננת מנקודת מבטו, את הקשיים שבמעצר וציין כי "אני לא מעוניין להתקרב אליה ולא ליצור איתה קשר. אני רוצה להיות בקשר עם הילדים שלי ולחיות חיים רגילים ופשוטים".

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

8. כתב האישום מתאר סדרת אירועים שכולם תולדה של קנאה, רכושנות וחוסר הסכמה של הנאשם להשלים עם דבר הפרידה. כל זאת, ביצע הנאשם ימים ספורים לאחר ששחרר ממאסר בשל עבירות כנגד אותה מתלוננת, כמו גם שאיים עליה בעודו מצוי במאסר. יש בכך ללמד בבירור על חומרת האירועים ועל המסוכנות הטמונה בו כלפי המתלוננת וסביבתה.

9. שני הצדדים עתרו לקבוע מתחם ענישה אחד ואני מקבל טיעון זה. על אף שמדובר בשני מתלוננים שונים ובמעשים שבוצעו במועדים שונים, אזי סמיכות הזמנים ונסיבות האירוע בכללותו מובילים למסקנה שמדובר בפרקים שונים של אותו הסיפור באופן המצדיק קביעת מתחם ענישה אחד (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)).

10. הערכים המוגנים שנפגעו ברורים ומדובר בפגיעה בפרטיותה, בשלוות הנפש ובביטחונה של המתלוננת, כמו גם של אלו הסובבים אותה ושנוכחותם אינה מקובלת על הנאשם. במקרה זה מדובר בפגיעה בעוצמה שאינה קלה בערכים המוגנים, וזאת לאור המניע למעשים ומהותם.

11. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות אזי הנאשם הגיע לבית המתלוננת - גרושתו - ללא תיאום וכפה עליה לשוחח עמו. כאשר סירבה, עשה עצמו עוזב את המקום אך המתין לה בקומה שמעל ועם יציאתה מהדירה שב וניסה לשוחח עמה. שוב סירבה המתלוננת אך הוא חסם את נסיעתה בגופו תוך שציין בפניה שלא ישלים עם כך שתהיה עם מישהו אחר ובהמשך איים עליה ברצח שלה ושל בן זוגה. גם כאשר הגיע קרוב משפחה לעזרתה לא התעשת הנאשם אלא איים גם עליו והפעם אגב הצמדות לגופו ושימוש במברג - חפץ בעל פוטנציאל ממשי לגרימת נזק. כפי שצוין לעיל, מדובר בהתנהגות שבבסיסה קנאה, רכושנות וניסיון להצר את צעדי המתלוננת. לכך יש להוסיף את האיומים שהשמיע כלפיה בשיחת טלפון מבית הכלא עת ריצה עונש מאסר בגין עבירות אלימות קודמות כלפיה. מעבר לחומרה שיש לראות בהתנהגותו של אסיר המאיים על קורבנו מבית המאסר, אזי תוכן האיומים מלמד בבירור על כך שהנאשם נחוש שלא לאפשר למתלוננת להמשיך בחייה והוא אינו משלים עם דבר פרידתם עד כדי שפיתח אובססיה כלפיה. אכן, חלק מהדברים הם "דברי אהבה" לכאורה ואולם הרושם הכללי הוא של מי שאינו משלים עם דבר הפרידה ומבקש למנוע מזוגתו לשעבר להתקדם הלאה בחייה. כן אציין שהאירוע מיום 22.2.24 התרחש ימים ספורים לאחר שחרורו של הנאשם מהמאסר, עובדה שיש בה להוסיף לחומרת האירוע הכולל.

12. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלימות ואיומים, לא כל שכן על רקע קנאה והצרת צעדי בן זוג, מחמירה ובתי המשפט מצווים לעשות לביעורה בין היתר על ידי הטלת ענישה משמעותית. לצורך המחשת מדיניות הענישה אפנה לפסקי הדין הבאים, בשינויים המחויבים: רע"פ 149/19 קובי פפאשווילי נ' מדינת ישראל (10.1.2019), בו נידון נאשם לתשעה חודשי מאסר בפועל בגין כך שהטריד את זוגתו לשעבר בכך שהתקשר אליה מאות פעמים במהלך איים עליה שיהרגה, דרש לדעת היכן היא ואף הגיע למקום עבודתה פעמיים ודרש להסיעה בניגוד לרצונה; עפ"ג 45607-04-22 אדרי נ' מדינת ישראל (23.6.2022), בו נדחה ערעור נאשם שנידון ל-22 חודשי מאסר בגין כך שנסע בפראות אחר רכב בן זוגה החדש של אישה עמה ניהל מערכת יחסים רומנטית ולאחר שהרכב נעצר, ניפץ את שמשותיו באמצעות לום וכן איים על המתלונן שיהרגו. כתב האישום ייחס לנאשם עוד איומים רבים, על המתלוננת ועל המתלונן וכן משלוח תמונה אינטימית שלה לבתה והדברים מובאים בשינויים המחויבים; עפ"ג (חי') 10262-09-21 מדינת ישראל נ' אסמורם קידנה (5.10.2021) בו נדון נאשם ל-17 חודשי מאסר (בערעור, ותוך קביעה שאין מדובר בעונש ממצה). במקרה זה נכנס הנאשם לדירת זוגתו לשעבר ללא הסכמתה באמצעות מפתח ששכפל. הנאשם היכה את המתלוננת על רקע הריונה מאחר, איים עליה בסכין שירצח אותה וביקש ממנה להפיל את העובר שברחמה; עפ"ג 29970-06-18 מדינת ישראל נ' בונפיל (25.10.2018), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות איומים, תקיפה סתם, נהיגה פוחזת וללא רישיון ועונשו הוחמר בערעור לחמישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. באותו מקרה מדובר היה בשניים שניהלו קשר זוגי במשך כשנה וחצי, ולאחר שנפרדו סירבה המתלוננת לפגוש בנאשם. משכך, הלך אחריה הנאשם בקניון, אחז בזרועה והניח ידו על צווארה של חברתה שנעמדה ביניהם. בהמשך איים עליה ברצח במסרון (וכן נהג בפזיזות וללא רישיון). במקרים נוספים איים על המתלוננת, סטר לה ואחז את פניה בחוזקה; עפ"ג 59103-08-21 מדינת ישראל נ' מחאג'נה (2.9.2021), בו התקבל ערעור המדינה והוחמר עונשו של נאשם שהורשע באיומים על אחותו ואביו, כשהוא אחוז בסכין, ונגזרו עליו 5 חודשי מאסר בפועל. ביחס למתחם הענישה קבעה ערכאת הערעור כי "נתוני האירוע חייבו לטעמי קביעת מתחם שהרף התחתון שלו - בנתונים אלה - מספר חודשי מאסר"; ת"פ 17480-03-20 מדינת ישראל נ' דרעי (13.9.2023), בו הורשע הנאשם בעבירות איומים כלפי זוגתו לשעבר ובן זוגה ונידון ל-45 ימי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים; רע"פ 2604/22 ירון מגן נ' מדינת ישראל (28.4.2022), בו הורשע נאשם בעבירת איומים באמצעות סכין כלפי שכנו. על הנאשם הוטלו ארבעה חודשי מאסר בפועל והופעל מאסר מותנה (כך שסה"כ הוטלו עליו 8 חודשי מאסר בפועל); ת"פ (שלום קריות) 27392-02-24 מדינת ישראל נ' מילשטיין (4.6.2024), בו נקבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר לבין 18 חודשי מאסר בגין עבירת איומים באמצעות סכין כלפי שתי מתלוננות בתחנת אוטובוס; ת"פ 24921-09-20 מדינת ישראל נ' פלוני (9.1.2024), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בשלוש עבירות איומים כלפי זוגתו לשעבר ונידון לארבעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. באחד האישומים איים הנאשם באומרו "את יודעת מה אני עושה אם את עוזבת אותי עם מישהו, קודם אני הורג אותו ומתאבד, אבל דקה לפני אני לוקח אותך איתי" ובאישום נוסף החזיק מפתח חד והתקרב אל המתלוננת.
13. לאור כל זאת, דעתי היא כי מתחם הענישה ההולם את העבירות, בנסיבות ביצוען, נע בין 6-24 חודשי מאסר. קביעת עונשו של הנאשם
14. גזירת עונשו של הנאשם נעשית כאשר הוא נתון במעצר, מבלי שעבר הליך טיפולי כלשהו שעשוי היה להפחית ממסוכנותו ובעיקר מבלי שחל כל שינוי ביחסו כלפי המתלוננת. יש להצר על כך שכן חרף העובדה שהשניים התגרשו, מדובר בהורים לילדים קטנים ויש להניח שהם יאלצו להיות בקשר כלשהו בעניין זה עוד שנים רבות. עם זאת, על רקע המסוכנות הטמונה בנאשם, הנלמדת בראש ובראשונה מהיעדר הפנמה של דבר הפרידה ומרצונו לשלוט בחיי המתלוננת, אין מנוס מהטלת עונש מאסר ממשי שאף יאפשר לו לעבור הליך טיפולי במהלכו.

15. לצורך קביעת העונש הבאתי בחשבון את גילו הצעיר יחסית של הנאשם (כבן 29) ואת הודאתו אשר חסכה זמן שיפוטי ובעיקר את עדות המתלוננת. עם זאת, כפי שצוין לעיל, אינני סבור שניתן ללמוד מהודאה זו הפנמה של הפסול שבמעשים או חרטה שיכולה ללמד שניו התנהגותו בעתיד. אדרבה, ללא הליך טיפולי מעמיק צפוי הנאשם להמשיך ולדבוק בעמדותיו כלפי המתלוננת ומסקנה זו מצדיקה החמרה בענישה. כן הבאתי בחשבון לחומרה את העבר הפלילי הכולל עבירות אלימות כלפי אותה מתלוננת בגין נדון הנאשם לעונש מאסר שלא היה בו להרתיעו, שהרי ימים ספורים בלבד לאחר שחרורו ביצע עבירות אלו (ואת חלקן ביצע בתוך תקופת המאסר עצמו).

16. העונש ההולם את המעשים, על רקע מתחם הענישה והיעדר סיכויי שיקום, הוא מאסר ממשי. תוצאה זו אינה קלה עבור אדם צעיר, אב לילדים קטנים, אשר סובל מבעיות נפשיות מסוימות. ראוי אפוא שהנאשם ינצל תקופה זו לשם קבלת טיפול ויתמיד בכך אף לאחר שחרורו. אציין שבמהלך הדיונים התרשמתי שאמו מבקשת לסייע לו, בתוך כך שהיא מבינה היטב את טעותו וכי שלונו ואינה תומכת במעשיו אלא מעוניינת לשנות את דרכיו. טוב יעשה הנאשם אם ייעזר באמו לאחר שחרורו, למענו ולמען ילדיו.

17. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 12 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מורה על הפעלת עונש מאסר מותנה בן חודשיים שהוטל על הנאשם בת"פ 47488-03-23 (שלום קריות, גזר הדין מיום 14.8.23) וזאת באופן מצטבר לעונש אותו הטלתי. אציין בעניין זה שלא מצאתי נימוקים ראויים לחפיפה של העונש כנדרש בסעיף 58 לחוק העונשין אלא דווקא לאור הדברים שצוינו לעיל, נכון להפעילו באופן מצטבר. אף ההגנה לא טענה לחפיפה.

סה"כ יישא הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו- 23.2.24.

ג. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שנתיים אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ט"ז תמוז תשפ"ד, 22 יולי 2024, במעמד הצדדים.